

РЕШЕНИЕ

№ 1597

гр. София, 15.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 24.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **7736** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административно - процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 1, ал. 2 от Закона за отговорност на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба, подадена от Д. Г. Х., чрез адв. С. И. К., САК със съдебен адрес [населено място], [община], [улица], ет. 3, с която са предявени обективно съединени иски срещу Агенция „Митници“ с адрес [населено място], [улица] за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 2800 лева, представляващи заплатени разноси за адвокатско възнаграждение във връзка с обжалване на Наказателно постановление №137/01.11.2013г. на Началник Митница „Аерогара С.“, отменено с влязло в сила съдебно решение № 7894/14.12.2015г. по кнахд №5880/2015г. на АССГ, ведно със законната лихва от 14.12.2015г. до окончателното плащане. Претендира се и заплащане на сума в размер на 853.72 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в законната лихва върху размера на иззетата сума за периода от влизане в сила на съдебното решение за отмяна на наказателното постановление на 14.12.2015г. до връщането на сумата на ищеца на 18.04.2016г. В исковата молба се посочва, че с НП № 137/01.11.2013г. на Началник Митница „Аерогара С.“ на Д. Г. Х., на основание чл.18, ал. 1 от ВЗ е наложена глоба в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 3 от Регламент № 1889/2005г. на ЕП, чл. 11а, ал.1 от ВЗ във връзка с чл. 2, ал. 1 и чл.9 от Наредба № Н – 1/01.02.2012г. и на основание чл. 20, ал.1 от ВЗ са били

отнети в полза на държавата задържаните с разписка № 0006452/13.10.2013г. парични средства в размер на 16 500\$ с равностойност от 24 169.53 лева. Сумата от 16 500\$ е била върната по банков път на ищеца на 18.04.2016г., няколко месеца след постановяване на решението за отмяна на наказателното постановление на 14.12.2015г., като за забавата се дължи обезщетение в размер на законната лихва. В исковата молба се твърди също така, че 2800 лева са заплатени за адвокатско възнаграждение за защита и представителство по н.а.х.д. № 20279/2013г. по описа на СРС, НО, 116 – ти състав и по кнахд № 5880/2015г. по описа на АССГ. Сумата подлежи на обезщетение, при наличие на всички елементи от фактическия състав на отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Наказателно постановление №137/01.11.2013г. на Началник Митница „Аерогара С.“ е отменено като неправилно и незаконосъобразно с влязло в сила съдебно решение. От него са причинени имуществени вреди, представляващи платеното адвокатско възнаграждение. Вредите са в пряка и непосредствена причинна връзка с отменения акт. Направено е искане за присъждане на разноски по списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът, в писмен отговор на исковата молба и в хода по същество на делото, чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт А. оспорва предявения иск като неоснователен и недоказан. Прави възражение за изтекла погасителна давност. Възражава срещу размера на адвокатското възнаграждение като прекомерен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор Малинова от СГП дава заключение, че исковата претенция е неоснователна и недоказана и следва да бъде отхвърлена. В кориците на делото пред СРС се съдържа договор за правна защита и съдействие, по който адвокатското възнаграждение е 1000 лева, като искането за заплащане на 2800 лева е недоказано.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с исковата молба основания, доводите на страните, прецени събраните по делото относими доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

С влязло в законна сила на 14.12.2015г. съдебно решение № 7894 по к.н.а.х.д. № 5880/2015г. на АССГ е отменено съдебно решение №160/30.04.2015г. по н.а.х.д. № 20279/2013г. на СРС и вместо него е постановена отмяна изцяло на НП № 137/01.11.2013г. на Началник Митница „Аерогара С.“, с което на Д. Г. Х., на основание чл.18, ал. 1 от ВЗ е наложена глоба в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 3 от Регламент № 1889/2005г. на ЕП, чл. 11а, ал.1 от ВЗ във връзка с чл. 2, ал. 1 и чл.9 от Наредба № Н – 1/01.02.2012г. и на основание чл. 20, ал.1 от ВЗ са били отнети в полза на държавата задържаните с разписка № 0006452/13.10.2013г. парични средства в размер на 16 500\$ с равностойност от 24 169.53 лева.

За да организира защитата си по обжалване на НП по н.а.х.д. №20279/2013г. на СРС, НО, 116 –ти състав ищецът е упълномощил адв.С. К., САК с договор за правна защита и съдействие /л. 24 от делото/. В договора е вписано адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева, платено в брой при подписване. Жалбата срещу наказателното постановление е изготвена и подписана от адв. К.. В производството пред СРС са проведени две съдебни заседания, в които е участвал упълномощения процесуален представител на ищеца.

Касационната жалба срещу решението по н.а.х.д. № 20279/2013г. на СРС, НО, 116 –ти състав е изготвена и подписана от адв. К.. Към нея е приложено копие на пълномощно, в което няма вписан договорен и платен адвокатски хонорар. По делото

е проведено едно съдебно заседание,

Към исковата молба е приложено заверено копие на договор за правна защита и съдействие от 14.05.2015г., с който е уговорено възнаграждение от 500 лева за изготвяне и депозиране на касационната жалба, платимо преди подаването ѝ и възнаграждение в размер на 1300 лева за процесуално представителство и съдебна защита през касационната инстанция, платимо в срок от 45 дни от датата на подаване на касационната жалба. Към договора са приложени разписки за получена сума в брой в размер на 1300 лева от 15.11.2015г. и получена сума в брой от 500 лева от 05.10.2015г. Доказателствата са приети по делото и не са оспорени от ответника.

Към исковата молба е приложена разписка за задържане на сумата от 16 500\$ на 13.10.2013г.

С разпореждането от 25.09.2020г. за насрочване на делото в открито съдебно заседание ищецът е задължен от съда да представи молбата за връщане на задържаната с НП сума с доказателство за представянето ѝ в Митница „Аерогара С.“ и доказателство за датата на връщане на сумата на ищеца. Доказателства не са представени. Дадени са указания, че следва да докаже твърденията си в исковата молба.

От правна страна:

Исковете са допустими като предявени от страна, която има правен интерес и срещу ответник, който е пасивно легитимиран, срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт се твърди, че са причинени вредите. /чл.205 АПК/. Възражението за изтекла погасителна давност по принцип е относимо към основателността на исковите претенции, а не към тяхната допустимост. Давността за претърпени вреди е 5 години. Началният момент на този законоустановен срок, въз основа на който може да се твърди за изтекла погасителна давност при незаконосъобразен административен акт е от датата на неговата отмяна, съгласно т. 4 от Тълкувателно Решение № 3 от 22.04.2005 година, постановено по гр. дело № 3/2004 по описа на ВКС. НП е отменено на 14.12.2015г., 5 – годишната погасителна давност изтича на 14.12.2020г. Исковата молба е подадена на 03.08.2020г., преди изтичане на 5 – годишния давностен срок и исковете не са погасени по давност.

Разгледани по същество, искът за обезщетение за имуществени вреди, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение е основателен, а искът за обезщетение за забавено възстановяване на задържаната с НП сума е неоснователен и недоказан.

За да се ангажира отговорността по чл. 1 от ЗОДОВ следва да са налице кумулативно всички елементи от фактическия състав, а именно: претърпяна вреда – имуществена; незаконосъобразен акт на орган, респ. длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност; вредата да е настъпила в резултат на административна дейност, т. е. от незаконосъобразен акт на длъжностните лица при или по повод изпълнение на административна дейност; причинна връзка - пряка и непосредствена такава между незаконосъобразния акт с вредоносния резултат от административна дейност.

Преди всичко, следва да се отбележи, че ЗОДОВ е приложим за вреди от отменени наказателни постановления, тъй като нормата на чл. 1 от закона не поставя изисквания какъв да е отменения акт, стига той да е незаконосъобразен, да е акт на държавен или общински орган и да е резултат от административна дейност.

Налагането на административни наказания от органите на администрацията за извършени административни нарушения е санкционираща управленска дейност, израз на държавната наказателна репресия. Тя непротиворечиво се определя като форма на административна (изпълнителна) дейност както въз основа на властническия метод на правно регулиране, прилаган от административнонаказващите органи, така и с оглед административната правосубектност на последните. Независимо, че наказателното постановление не е административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 от АПК, определящо обстоятелство за правното основание на иска за обезщетение за вреди от незаконосъобразните наказателни постановления като такъв по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е, че той е издаден от административен орган, представлява властнически акт на органите на администрацията, въпреки че поражда наказателно правни последици. Неговото издаване е резултат от изпълнение на нормативно възложени задължения, от упражняване на административна правосубектност, което по своето съдържание представлява изпълнение на административна дейност. /ТР от 19.05.2015г по т.д.2/2014г./ Административната дейност е изпълнителна дейност и наред със съдебната и законодателната дейности, е основна проява на държавната власт. Дейността по налагане на административните наказания, свързана с издаване на наказателно постановление, както и извършените в нейните рамки действия или бездействия, се отличава от правозащитната дейност, вредите от която подлежат на обезщетение по реда на чл. 2 от ЗОДОВ, именно по упражнената от административните органи в този конкретен случай изпълнителна /административна/ функция в рамките на държавната власт. Административният характер на дейността по издаване на наказателните постановления, както и на действията или бездействията по налагане на административните наказания, при или по повод на която са причинени вреди на гражданите или юридическите лица, определя правното основание на иска за вреди от незаконосъобразните наказателни постановления, действия или бездействия като такова по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Следователно налице е първата предпоставка за реализиране на отговорността по ЗОДОВ: отменен по съответния ред акт, приравнен на административен акт.

По отношение на иска за обезщетяване на вредите, представляващи разходи за адвокатско възнаграждение са налице и останалите предпоставки – причинени на ищеца имуществени вреди и причинно - следствена връзка между претърпените вреди и отмененото наказателно постановление. Настоящият съдебен състав възприема тезата на ищеца, че са му причинени имуществени вреди, изразяващи се в разноски за процесуално представителство и защита от адвокат, направени при обжалване на незаконосъобразен акт на администрацията. Според Тълкувателно решение № 1 от 15.03.2017г. по тълкувателно дело № 2 от 2016г. на ОСС от I и II колегия на ВАС при предявени пред административните съдилища иски по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им представляват пряка и непосредствена последица по смисъла на чл.4 от този закон. По н.а.х.д. № 20279/2013г. на л. 24 е приложен договор за правна защита и съдействие с вписано адвокатско възнаграждение, платено в брой в размер на 1000 лева. По к.н.а.х.д. № 20279/2013г. на АССГ е приложено пълномощно за процесуално представителство на адв. К.. Съпоставено с доказателствата, приети в настоящето производство като договор за правна помощ и разписки за платени суми, неоспорени от ответника, не се констатира противоречия и основания вписаното в тях да не се

приеме за достоверно. На първо място писмените доказателства не са оспорени от ответника. На второ място безспорно се доказва осъществена правна помощ и съдействие в касационното производство, изразяващи се в изготвяне и подаване на касационна жалба и процесуално представителство в хода на съдебното производство от страна на упълномощения адв. К.. При материален интерес от 24 169.53 лева задържани с НП и наложена глоба от 1000 лева, договореното и платено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред касационната инстанция е в минимален размер. След като такова се доказва безспорно да е осъществено е логично да се счита, че на процесуалния представител е било заплатено възнаграждение, съответно на представените пред настоящата инстанция писмени доказателства. Възнаграждението е платено до приключване на съдебното производство пред АССГ, предвид на което разходите са дължими и подлежат на възстановяване от страна на ответника. Налице са безспорни писмени доказателства за осъществено процесуално представителство, защита и съдействие и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева по н.а.х.д. № 20279/2013г. на СРС и на 1800 лева по к.н.а.х.д. № 5880/2015г. на АССГ. Това плащане се намира в пряка и непосредствена връзка с горесцитираното НП, отменено по съдебен ред, поради което същото се явява вреда, по смисъла на чл.1 от ЗОДОВ, която следва да се репарира по настоящия исков ред.

Съгласно ТР №1 от 15.03.2017 г. на ВАС заплатеното възнаграждение по договор за правна защита и съдействие по издаденото срещу ищеца наказателно постановление е вреда, която е в пряка причинна връзка от неговото издаване. Това, че заплатеното възнаграждение почива на договорно основание /чл.40, ал.2 от ЗА/ не променя извода за наличие на пряка причинна връзка. Ангажирането на адвокат за правна защита при обжалване пред съда на наказателно постановление е израз на нормалната грижа на санкционираното лице за собствените му права и законни интереси, които то счита за накърнени, а възнаграждението за този адвокат е императивно дължимо на основание чл.36 от Закона за адвокатурата, като същото следва да се уговори именно с договор. След като ищецът има право на адвокатска защита и същевременно дължи възнаграждение за нея, което следва да се уговори в договор, както и след като е платил дължимото, то той е разходвал средствата именно за да се защити по надлежния ред срещу незаконосъобразното наказателно постановление. Ето защо, няма как връзката между заплатения хонорар на адвоката за защита и отмененото като незаконосъобразно наказателно постановление да не е причинноследствена. Въпреки незадължителността на осъществяваната защита по ЗАНН, платените средства за нея подлежат на възстановяване, защото правото на защита, включващо и адвокатска такава, е основно право, конституционно гарантирано - чл.56 от Конституцията на РБ, което не може да се ограничава по никакъв начин, включително и под заплахата за невъзстановяване на заплатения адвокатски хонорар, въпреки успешен изход на делото за оспорвания, ползвал същата.

В заключение, доказани са всички елементи на фактическия състав на предявения иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за ангажиране отговорността на ответника за обезщетяване на претърпените от ищеца имуществени вреди. Лихва в размер на законната се дължи от датата на отмяна на НП с влязло в сила съдебно решение на 14.12.2015г. до окончателното плащане.

Относно исковата претенция за обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 853.72 лева, законната лихва върху размера на издетата с НП сума в

размер на левова равностойност от 24 169.53 лева за периода от влизане в сила на съдебното решение за отмяна на наказателното постановление на 14.12.2015г. до връщането на сумата на ищеца на 18.04.2016г., не се доказват тръжденията в исковата молба. Въпреки дадените от съда указания на ищеца, от негова страна не бяха представени доказателства за датата, на която е направено искане пред Митница „Аерогара С.“ за възстановяване на дължимата сума след отмяната на НП, нито за датата, на която тази сума е била върната на Д. Г. Х.. Не се доказва причинена вреда и пряка и непосредствена причинно – следствена връзка с отмененото наказателно постановление. Този иск е неоснователен и недоказан и следва да бъде отхвърлен.

Относно разноските: Съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса. Съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска. С оглед изхода на делото, на ищеца, на основание чл. 10, ал.3 от ЗОДОВ следва да бъдат присъдени разходи в размер на 10 лв. държавна такса и адвокатско възнаграждение от 460 лева по договор за правна защита и съдействие 443387 /л.10/, съразмерно на уважената част от исковете. Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, същото е в минимален размер, при два иска, съгласно чл. 2, ал. 5 и чл. 8, ал.1, т.1 и т. 2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

На ответника, на основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лева, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ и НЗПП, съобразно отхвърлената част от иска.

Предвид изложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ с адрес [населено място], [улица]на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ да заплати на Д. Г. Х., [ЕГН], чрез адв. С. И. К., САК със съдебен адрес [населено място], [община], [улица], ет. 3 сума в размер на 2800 (две хиляди и осемстотин) лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в заплатени разноски за адвокатско възнаграждение, във връзка със съдебна защита срещу Наказателно постановление №137/01.11.2013г. на Началник Митница „Аерогара С.“, отменено с влязло в сила съдебно решение № 7894/14.12.2015г. по кнахд №5880/2015г. на АССГ, ведно със законната лихва от 14.12.2015г. до окончателното плащане.

ОТХВЪРЯ иска на Д. Г. Х., чрез адв. С. И. К., САК със съдебен адрес [населено място], [община], [улица], ет. 3 с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ срещу Агенция „Митници“ с адрес [населено място], [улица]за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 853.72 лева, представляващо законната лихва върху 24 169.53 от 14.12.2015г. до 18.04.2016г. като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ с адрес [населено място], [улица]на основание чл.10, ал.3 от ЗОДОВ да заплати на Д. Г. Х., [ЕГН], чрез адв. С. И. К., САК със съдебен адрес [населено място], [община], [улица], ет. 3 сумата от 470 (четирисотин и седемдесет) лева, разноси по делото.

ОСЪЖДА Д. Г. Х., [ЕГН], чрез адв.С. И. К., САК със съдебен адрес [населено място], [община], [улица], ет. 3 да заплати на Агенция „Митници“ с адрес [населено място], [улица]на основание чл.10, ал.4 от ЗОДОВ сума в размер на 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от получаване на съобщението от страните.

СЪДИЯ: